

Szórványközösségek ünnepeltek együtt

Tavaly elmaradt, de annál erőteljesebben tért vissza idén, 2021-ben a hagyományosan szeptember első hétvégéjén megrendezett, immár nyolcadik Fekete-Körös völgyi Magyar Napok rendezvénysorozata.

A 2013-ban megálmodott és akkor elindított eseménysorozat hiánypótlóként kapott létjogosultságot és egyben elismerést, mert a dél-bihari szórványban kevés alkalom adatott meg a magyar szónak, éneknek, táncnak, hagyománynak. A Fekete-Körös mentén, a végeken kicsiny a magyar közösség, körülbelül 3500 lélek vallja magát magyar nemzetiségűnek, tartja őseink hagyományait, vallását, hitét. A térségbeli települési napokon keveset vagy egyáltalán nem szerepelt magyar nyelvű produkció, így a szórványmagarság gyakorlatilag nem kapott lehetőséget identitásának megnyilvánulására.

A tavalyi – korlátozások miatti – kihagyás után idén szeptember 5-én Magyarremetén kezdődött a rendezvény, a már megszokott hagyományörző nappal: népi táncsoportok színpompás felvonulásában, majd előadásában gyönyörködhetek a helyi foci-pálya állandó színpada körül összegyűlt érdeklődők. A műsor nyitása természetesen a házigazda

Körösjánosfalván
Deák Árpád
szobrászművész
(jobb szélen)
alkotását, Hunyadi
János mellsobrát
Dénes István
Lukács esperes és
Borsi Imre Lóránt
avatta fel

Bihar megye számos magyarlakta településéről érkezett táncsoportok felvonulása Magyarremetén

remeteiek gyermektáncsoportjára hárult, derűtséget és nagy tapsot érdemelve ki a közönségtől. E momentum után következett a „hivatalos” megnyitó: Borsi Imre Lóránt megyei tanácsos, az RMDSZ Bihar megyei szervezetének egyik ügyvezető alelnöke, Bálint György, Magyarremete alpolgármestere, Hadas János, Rév alpolgármestere, Mikló Ernő köröstárkányi RMDSZ-elnök, Nyakó József, Érmihályfalva polgármestere és Csiszér Norbert helyi református lelképásztor szolt a jelenlevőkhöz.

A beszédek után a táncosok hada foglalta el a színpadot, nemcsak a Belényesi-medencéből, hanem távolabbi bihari tájakról is elhozták a népi tánc jókedvét, hagyományát, érzésvilágát a publikum nagy örömeire. Fellépett a magyarremetei Kéknefelejcs és a köröstárkányi Százszorszép Néptáncsoport, a szentjobbi Vadvirágok Népdalkör, a micskei Görböc Néptáncgyűttes, a székelyhídi Zajgó Néptáncsoport, az érmihályfalvi Nyíló Akác Néptáncgyűttes és a berettyószéplaki Bodzavirág Néptáncsoport. A fellépőket Hodgyai Edit, a Görböc vezetője, a néptáncosok seregszemléjének koordinátora konferálta fel. Este felé Csóka Gyula prímás cigányzenekarának nótaműsora zárta a napot Koós Éva, Somogyi

A jánosfalvi magyar közösség emlékhellyel gyarapodott

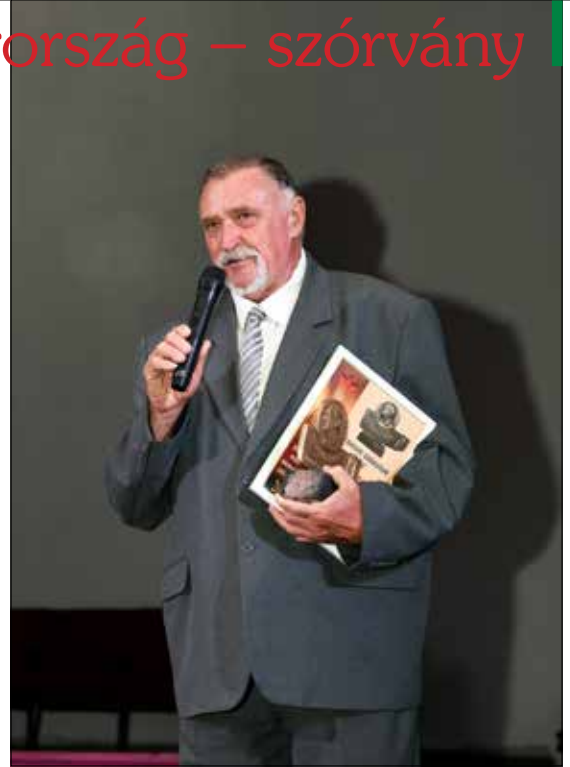
Erika, Fejős Jenő és Kolostyák Gyula előadóművészek közreműködésével.

Szombaton a családi programok kerültek sorra, kicsiknek és nagyoknak kínáltak színvonalas szórakozási lehetőséget Köröstárkányban és Kisnyégerfalván. Reggel ünnepi istentiszteletet tartottak a tárkányi református templomban. Sebestyén László Ede hirdetett ígét, majd az 1961-ben, '71-ben, '81-ben, '91-ben és a negyedszázada, 1996-ban konfirmáltak találkoztak; megható emlékezéseknek lehettünk tanúi. Ez után Sebestyén László Ede lelkipásztor *Ha szól az Úr – Áhítatok minden napra* című könyvét mutatta be Fazakas Ildikó várasfenesi lelkész. Zárásként a szerző dedikálta kötetét.

Időközben Kisnyégerfalván már javában rotyogott a bográcsos, öt csapat mérte össze főzőtudományát, a gyerekeknek felállították az ugrálóvárakat, és az MM Pódium Színház *Mesék szárnyán* címmel zenés állatmesékkel bővölte el a gyerekeket Verestóy Mária előadásában a focipályán felállított színpadon.

Délre, mint rendes házigazdákhoz illik, megfőzték az ötféle finom bográcsgulyást és

A köröstárkányi fiatalok elevenen őrzik a helyi táncgyományt

Id. Jakab Gyula kapta a Zsiskú János-díjat

babgulyást. Ki-ki tudománya szerint keverte a magyaros ízeiket. Mikor már mindenki jóllakottan várta a zenei műsort, a „versenybírószág” is ítéletet hozott: az első helyezett bográcsost a tárkányiak idős csapata főzte, második a kisnyégerfalvi, harmadik a belényessonkolyosi csapat lett. A magyarremeteiek a legmagyarosabb ízeiket produkálták, és a köröstárkányi ifik a leghagyományosabb produkcióval zárták a sort. Antal Péter és zenésztársai húzták a jó ebédhez a nótát, és fenntartották a jókedvet is.

Szombat estére a mulatni vágyók Köröstárkányban gyülekeztek, a tavaly felavatott óvoda udvarán, ahol nemcsak finom kolbász, de jófajta házi szilva- és szőlőnedű is terítékre került, nem hiányzott a jó zene, de a hangsúly a közös nótázáson, éneklésen volt. Emellett volt tánc is, nem is akármilyen: a köröstárkányi 15-20 éves ifjak – nyugodt lélekkel mondhatjuk – profi bemutatója. Ezek a fiatalok eleinte hivatásos koreográfusoktól kaptak segítséget, de már két éve egyedül próbálnak, s táborokban, találkozókön vesznek részt, hogy fejlesszék tudásukat és kamatoztassák tehetségüket. Dicséretre méltó és követendő példa a hozzáállásuk!

Vasárnap délben létünk, történelmünk, megmaradásunk került a magyar napok eseménysorának fókuszába. Körösjánosfalván immár a régió nyolcadik köztéri szobrát avatták fel, ezúttal Hunyadi János mellsobrát lep-

(folytatás a következő oldalon)

Szórványközösségek ünnepeltek együtt

(folytatás az előző oldalról)

lezték le. Dicső törökverő hadvezérünk példája maradandó itt, a szórványban s a végeken, ahol a megmaradás a tét. Már nem azokat a harcokat kell megvívni, mint egykor, most az összefogás a nagyon fontos.

Az esemény ünnepi istentisztelettel vette kezdetét a jánosfalvi református templomban. Dénes István Lukács lelkipásztor, a bihari egyházmegye esperese hirdetett ígét, majd a templomkertben felállított szobrot ő és Borsi Imre Lóránt leplezték le. Deák Árpád szobrászművész páncéllal felvértezve, merész tekintettel álmodta meg Hunyadi Jánost. Az új emlékjel méltón kiegészíti az évek során a térségben felállított alkotásait: Belényesbe Petőfi Sándor, Köröstárkányba Bartók Béla, Magyarremetére Szent László, Várasfenesre IV. Béla, Belényessonkolyosra Hunyadi Mátyás, Kisnyégerfalvára Bocskai István, Belényesújlakra II. Rákóczi Ferenc büsztje került. Amint beszédében Borsi Imre Lóránt hangsúlyozta, ezek a szobrok a megmaradás útjelzői, és irányt mutatnak múltunk, jelenünk és jövőnk között. Mint a méhek, amelyektől a magyarság a szorgalmat elsajátította, úgy kell megtanulni az összezárást, a védekezést minden ártalom és veszedelem ellen, ami veszélyeztetheti létünket nemzetként.

Az ünnepi pillanatok nemzeti himnuszunk éneklésével értek véget, majd szeretetvendégségre voltak hivatalosak a jelenlevők a belényessonkolyosi közösségi házba.

Vasárnap estére már csak egy ünnepélyes pillanat maradt, ennek helyszíne a belényesi kultúrház volt. A Zsiskú Jánosról elnevezett bihari szórványdíj átadása következett. Az elismerést minden évben egy olyan személy kapja meg, akinek kiemelkedő az életpályája, aki a közösségéért áldozatos munkát végez, és akinek a magyarság fejlődésének, megmaradásának segítése a célja. Idén id. Jakab Gyula mezőbaji helyi tanácsos vehette át a díjat, érdemeit Grim András, az RMDSZ Bihar megyei szervezetének szórványokért felelős alelnöke méltatta. Id. Jakab Gyula agrártechnikus 1955-ben született Tenkén (a család mezőbaji gyökerű), és szakirányú tanulmányainak elvégzése után 20 évig a nagyváradi Üvegházak vállalat technikus volt. 1997-ben családjával a helyiek kérésére visszaköltöztek Mező-

Bográcsosfőzésben is összemérték tudásukat a Fekete-Körös völgyének magyarlaktá települései

bajra, és ott elvállalta a helyi mezőgazdasági társulás vezetését. 1991 óta aktív tagja az RMDSZ-nek, '97-től helyi és körzeti elnök, jelenleg helyi tanácsosként képviseli a magyarság érdekeit, emellett a mezőbaji református egyházközség gondnoka és a bihari egyházmegye világi főjegyzője is – állt a laudációban. Id. Jakab Gyula szerényen, meghatóan köszönte meg a megtiszteltetést.

A Fekete-Körös völgyi Magyar Napok a nagyváradi Szigligeti Színház *Kabaré* című előadásával zárult, derűs perceket szerezve a nagyszerű közönségnek.

Három nap eseményei pezsegtek a magyar napok alkalmával, immár hat helyszínen, közrefogva az egész Belényesi-medencét, a Fekete-Körös völgyének magyarságát. Vidám és megható pillanatok váltakoztak, felemelő érzések kavalkádját élhettük át. Köszönet illet mindenkit, aki a szervezés fáradságos munkáját vállalta: az RMDSZ Bihar megyei szervezetét, a Communitas Alapítványt és elsősorban a helyi szervezők hadát – nélkülük keresztülvethetetlen lett volna ez a szép eseménysorozat. Emelt fővel várhatjuk jövőre is, kilencedszer, a magyar napokat a Fekete-Körös völgyében.

Kovács Zoltán